

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว

ของ นายเฉลิมพล เอกอรุณกุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๗/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๕๓

วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ประเด็นวินิจฉัย

ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๗) เนื่องจากผู้ถูกร้องกระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๒๖๖ (๑) ประกอบมาตรา ๒๖๘ หรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๒ กระทรวงการต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการต่างประเทศ และราชการอื่น ตามที่ได้มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศหรือส่วนราชการที่สังกัด กระทรวงการต่างประเทศ ภาระหน้าที่เกี่ยวกับราชการต่างประเทศที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การวิเคราะห์สถานการณ์และเสนอแนะนโยบายและมาตรการในการดำเนินความสัมพันธ์ กับต่างประเทศ หนังสือที่ผู้ร้องอ้างถึงกราบเรียนนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้าฝ่ายบริหารถึง การวิเคราะห์สถานการณ์และเสนอแนะแนวทางการดำเนินการกับปัญหาความสัมพันธ์ไทย - กัมพูชา ที่มีอยู่ในขณะนั้น กับเสนอให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการดำเนินการ การเสนอแนะ ตามหนังสือดังกล่าวเป็นการดำเนินการภายในของฝ่ายบริหารเท่านั้น ซึ่งเมื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ได้มีบัญชาเห็นชอบตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเสนอ และให้สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีแจ้งส่วนราชการต่าง ๆ ในฝ่ายบริหารเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ไม่ปรากฏว่า มีการแจ้งองค์กรตุลาการใด ๆ เลย

สำหรับข้อความที่ปรากฏในข้อ ๒.๔ ของหนังสือที่ผู้ร้องอ้างถึงนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อความดังกล่าว มีความหมายแต่เพียงว่า ให้ติดตามคดีความของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ว่าได้ดำเนินการไปถึงขั้นตอนใดแล้ว คดีความมีอุปสรรคล่าช้าประการใด จะได้ดำเนินการแก้ไขปัญหา

อุปสรรคดังกล่าวภายในอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหาร ซึ่งการใช้อำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารนั้นย่อมไม่อาจไปก้าวล่วงอำนาจของศาลในการพิจารณาคดีในเนื้อหาแห่งคดี หรือกะเกณฑ์ขั้นตอนการพิจารณาคดีให้รวดเร็วขึ้นได้ เพราะการพิจารณาพิพากษาคดีย่อมเป็นดุลพินิจของศาลโดยอิสระ ดังที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ในมาตรา ๑๕๗ วรรคสองว่า “ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย”

นอกจากหนังสือที่ผู้ถูกร้องมีถึงนายกรัฐมนตรีแล้ว ก็ไม่ปรากฏหลักฐานอื่นใดอีกว่า ผู้ถูกร้องกระทำอันใดที่เป็นการก้าวล่วงหรือแทรกแซงองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าการที่ผู้ถูกร้องมีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี และมีข้อความที่ปรากฏในข้อ ๒.๔ ที่ผู้ร้องอ้างถึงเป็นการกระทำที่เป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ (๑) ดังที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง

จึงวินิจฉัยว่า ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้อง มิได้สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๖ (๑)

นายเฉลิมพล เอกอรุ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ